

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 84 af 6.4.2002.

fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 84 af 6.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-484/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 97/43/Euratom — beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling — ufuldstændig gennemførelse«)

(2003/C 158/12)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-484/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: R. Tricot) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og C. Isidoro), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 97/43/Euratom af 30. juni 1997 om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling og om ophævelse af direktiv 84/466/Euratom (EFT L 180, s. 22), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne D.A.O. Edward og A. La Pergola; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 97/43/Euratom af 30. juni 1997 om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling og om ophævelse af direktiv 84/466/Euratom, idet den ikke inden for den

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. november 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hans-Jürgen og Monique Ritter-Coulais mod Finanzamt Germersheim

(Sag C-152/03)

(2003/C 158/13)

Ved kendelse afsagt den 13. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. april 2003, har Bundesfinanzhof i sagen Hans-Jürgen og Monique Ritter-Coulais mod Finanzamt Germersheim forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er det i strid med artikel 43 og artikel 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at en i Tyskland ubegrænset skattepligtig fysisk person, der oppebærer indtægter dér fra ikke-selvstændig virksomhed, ikke kan fradrage tab, der er lidt i en anden medlemsstat ved udlejning og bortforpagtning, ved indkomstfastsættelsen (selvangivelsen)?
2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende: Er det i strid med artikel 43 og artikel 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at der heller ikke kan tages hensyn til de omtalte tab ved hjælp af det såkaldte negative progressionsforbehold?

Sag anlagt den 10. april 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-167/03)

(2003/C 158/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. april 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel Van Beek og Mina Konstantinidi, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 94/24/EF af 8. juli 1994⁽²⁾, idet den ikke har indført en fuldstændig ordning til beskyttelse af bestemte fuglearter, der er anført i direktivets bilag II.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen har Den Helleniske Republik ikke gennemført artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/409/EØF korrekt, idet Den Helleniske Republik ved fastsættelse af et senere tidspunkt for afslutningen af jagttiden ikke har indført en fuldstændig ordning til beskyttelse af bestemte fuglearter, der er anført i direktivets bilag II. Disse fugle er mere eller mindre efter deres art på tidspunktet for deres søgning efter en mage, hvorunder deres overlevelse særligt er i fare, ikke beskyttet mod jagtudøvelse. En sådan ordning yder reelt ingen fuldstændig beskyttelse af fuglene under deres træk til redebygningsstedet, hvilket er i strid med direktivets artikel 7, stk. 4.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 164 af 30.6.1994, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. april 2003 af Regeringsrätten i sagen Florian W. Wallentin mod Riksskatteverket

(Sag C-169/03)

(2003/C 158/15)

Ved kendelse afsagt den 10. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. april 2003, har Regeringsrätten i sagen Florian W. Wallentin mod Riksskatteverket forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal EF-traktatens artikel 39 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstats lovgivning foreskriver, at fysiske personer, som ikke i skattemæssig henseende regnes for at være bosiddende i landet, men som oppebærer lønindkomst i landet (begrænset skattepligt), beskattes gennem en kildekat, der er udformet således, at der ikke indrømmes bundfradrag eller andre personlige fradrag, mens de i landet bosiddende

personer har ret til sådanne fradrag i forbindelse med den almindelige påligning af indkomstskat af alle former for indkomst, der er erhvervet i medlemsstaten og i udlandet (ubegrænset skattepligt), men således at der tages hensyn til de førstnævntes manglende ret til bundfradrag m.m. ved en lavere skatteprocent end den, der gælder for de i landet bosiddende skattepligtige personer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. marts 2003 af Verwaltungsgerichtshof i sagen DDr. Wolfgang Heiser mod Finanzlandesdirektion für Tirol (Berufungssenat I)

(Sag C-172/03)

(2003/C 158/16)

Ved kendelse afsagt den 31. marts 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. april 2003, har Verwaltungsgerichtshof i sagen DDr. Wolfgang Heiser mod Finanzlandesdirektion für Tirol (Berufungssenat I) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Udgør en ordning som den, der er fastsat ved § 14, nr. 3, i forbundsloven BGBl. 21/1995, som ændret ved BGBl. 756/1996, hvorefter den omstændighed, at læger overgår fra at gennemføre momspligtige transaktioner til at gennemføre momsfratagede transaktioner, ikke medfører den i artikel 20 i sjette momsdirektiv 77/388/EØF⁽¹⁾ foreskrevne berigtigelse af det allerede indrømmede fradrag for så vidt angår goder, der fortsat benyttes i virksomheden, statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 87 EF (hhv. EF-traktatens artikel 92)?

⁽¹⁾ EFT 1977 L 145, s. 1.